

[Bjørn Poulsen]

i fiskeriudvalget få en nærmere forklaring på det.

Jeg synes, vi denne gang skal tage lidt mere tid, end vi gjorde sidst. Jeg må indrømme, at det gik meget stærkt med at få lavet nogle af disse love sidst. Jeg synes nok, det må være tiden, hvor vi i hvert fald laver en status over lovforslag nr. L 101 og får diskuteret dette dagsantal igennem i landbrugs- og fiskeriudvalget, inden vi får disse lovforslag vedtaget.

Jeg tilsiger som altid den slags forslag et positivt arbejde i udvalget, men jeg vil bare gerne have lidt mere at vide om, hvad der er sket.

Karl Møller (DKP):

Jeg skal også forsøge at gøre det kort og sige om lovforslag nr. L 101, at vi er enige i den gode hensigt, som ligger i lovforslaget, nemlig at man skal tilskynde til en stadig større forædling af konsumfiskeprodukter. Eksempelvis er det sådan, at i den landsdel, jeg kommer fra, Nordjylland, har vi for nylig fået at vide – jeg tror, det er hr. Risgaard Knudsen, der har bragt det frem – at der ikke er mere end 10 pct. af de konsumfisk, som landes i de nordjyske havne, som bliver forædlet i selve landsdelen, resten bliver transporteret videre med kølebiler osv. fra Nordjylland som halvfabrikata. En stor del går til Vesttyskland og Holland. Det er altså fra et område, som ikke bare har Danmarks største arbejdsløshedsprocent, men oven i købet den største i hele EF. Jeg synes, det er vigtigt, at der fra politisk hold bliver vist interesse for at søge efter løsninger på de mange og store problemer, som fiskerne har. En af de bedste løsninger er helt klart, at man opprioriterer det at fiske og i forbindelse med dette lovforslag altså også at forædle fisk til konsumforbrug.

I den forbindelse vil jeg sige, at jeg deltog i den sagnomspundne tur til Nordjylland med fiskeriudvalget, som var en meget udmærket tur, som der måske er grund til her at sige tak for, men det fremgik jo ikke lige netop af de besøg, vi var på hos nogle af de store konsumfabrikanter – f. eks. familiedynastiet Priess i Glyngøre, Nykøbing Mors og andre steder og familien Espersen i Hirtshals – at det var penge, de havde brug for. Så vidt jeg har forstået, har det netop været dis-

se firmaer, som har brugt ganske flittigt af den driftslånsordning, der hidtil har været.

På den baggrund synes jeg nok, at det må være vigtigt, ligesom hr. Bjørn Poulsen var inde på, at vi sikrer, at der kommer en større samfundsmæssig kontrol med, hvordan disse lån bliver udnyttet.

Der er en anden ting, som jeg synes er ganske urimelig i forbindelse med denne lovgivning, nemlig at disse driftslån, som der her er tale om, og som staten garanterer for, skal gå igennem banker og andre pengeinstitutter, således at det i realiteten bliver dem, som igennem det blodige danske renteniveau kommer til at skumme fløden af en sådan udmærket lov. Vi mener, man må sikre direkte lånemuligheder fra statens side, altså med en vis statskontrol, så vi undgår den fordyrende omvej ad banker og sparekasser.

Hvad lovforslaget om en midlertidig oplægningsordning for danske fiskerifartøjer angår, så kan jeg sige, at vi stemte for den lov, som blev til i forbindelse med fiskerblokadernerne i sommer. Det var ikke under pres derfra, vi stemte for den; vi havde ganske megen sympati for fiskernes aktion, det var en god og en effektiv måde at gøre opmærksom på deres problemer på. Jeg tror nok, vi vil stemme for en fortsættelse af denne lovgivning, som oprindeligt blev til på grund af et akut problem, som nu ifølge lovforslaget har fået en midlertidig karakter, men som nok skal ende med at få permanent karakter, for der er efter min formening intet som helst i EFs fiskeripolitik eller rettere mangel på fiskeripolitik, som tyder på en foreløbig løsning på problemerne.

Det er imidlertid ikke fiskernes skyld, og derfor vil vi i hvert fald gå ind for lovforslag nr. L 102. Vi kan som den forrige taler sige, at vi vil arbejde positivt i udvalget i forbindelse med begge lovforslagene.

Svend Haugaard (RV):

Det radikale venstre er enig i, at den statsgaranterede låneordning for konsumfiskeindustrien fortsat er nødvendig, og vi er også enige i, at det afgjort er rimeligere med en ordning, hvor staten optræder i rollen som selvskyldnerkautonist fremfor som tabskautonist. Vi kan altså anbefale denne ændring, idet vi mener, at den tidligere form ikke virkede tilfredsstillende.